

Szűzbeszéd a Parlamentben – 1989.

Őrjöngtek az elvtársak, amikor szólásra emelkedtem:

„Tisztelt Elnök Úr, Hölgyeim és Uraim! Tisztelettel megköszönöm a lehetőséget, hogy szólhatok, és megtiszteltetésnek tartom, hogy a négy újonnan megválasztott képviselő nevében elsőként szólhatok. Megvallom nem is kissé megilletődve léptem e történelmi falak közé. Minden okom megvan rá, hogy hihetetlenül nagy dolognak tartsam, hogy itt vagyok – nyilván nem személyemre nézve -, három, most újonnan megválasztott társammal együtt. Több évtizedes száműzetéséből tért vissza a demokrácia a Parlamentbe, és hála Istennek, hogy a demokratikus ellenzék, mely évtizedekig a közéletben, vagy a politikai életben csak illegálitásban lehetett jelent, most részt vehet a törvényalkotásban. A Magyarországon zajló forradalomnak egyik legjelentősebb lépése ez – és feladatunk, legfontosabb feladatunk itt az -, hogy önökkel együtt, valamennyi képviselővel és a tisztelt kormánnyal együtt most megtegyük azt, amit kell: a népet szolgáljuk, és legfőképpen azzal, hogy lehetővé tesszük és elősegítjük annak megvalósulását, amely a magyar népben elementáris vágyakozás ma, és amit így fogalmazunk meg: átmenet a diktatórikus szocializmusból a demokráciába. Még szebben is kifejezhetem magam: a népakaratnak megfelelően segítsük a rendszerváltozás megvalósulását.

Hölgyeim és Uraim! Önök valamennyien velünk együtt igen büszkék lehetnek arra – akárhogyan is kerültek ide –, (zúgás a sorok között), hogy most 1989 őszén ennek a Parlamentnek a tagjai, és a magyar történelem négy évtizedes sok tévedése után most a történelem oly' megbízatását, oly' megtisztelő lehetőségét kapták, hogy mint országgyűlési képviselők ebben az átmenetben aktívan részt vegyenek, ezt az átmenetet elősegítsék. Talán nem túlzok, ha azt mondom, hogy az elmúlt negyvenkét év során ilyen nagy dolgot, ilyen megtisztelő feladatot nem jelentett országgyűlési képviselőnek lenni, mint ma. Soha ilyen reménységgel, ennyi aggodással e Ház munkáját nem figyelték magyarok milliói határainkon belül vagy határainkon túl, Erdélyben, Felvidéken, az Egyesült Államokban vagy Ausztráliában, mint éppen ma. Figyeljünk a nép hangjára és hozzunk olyan döntéseket, melyeknek már ma örülni tud a haza, mert tudjuk, hogy a jövőt rá lehet építeni.

Olyan országot építsünk, amelyben honfitársaink, felebarátaink élete, boldogulása mindennél fontosabb. Az időszakos választásokon megválasztott képviselők nevében szólok, akik egyrészt valamennyien a Magyar Demokrata Fórum tagjai vagyunk, de más ellenzéki szervezetek is támogattak, többen jelöltjei voltunk a Szabad Demokraták Szövetségének, a Fidesznek, magam ez utóbbinak tagja is vagyok, sőt

elmondhatom egy pontos felmérés szerint, hogy Gödöllőn és Isaszegen minden harmadik MSZMP tag is rám szavazott. Mi tehát magunkkal hoztunk mintegy negyvenezer voksot. S annak a megbízatásnak szeretnénk eleget tenni önökkel együttműködve, békességben, amiért ideküldtek. Pro Patria, a Hazáért. Köszönöm szépen. (Taps.)”